

KOMMUNE KUJALLEQ

POSTBOKS 514 · 3920 Qaqortoq

Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet
iian@nanoq.gl

ULLOQ
DATO

15-05-2019

J. NR.
J. NR.

03.04.17.07-K04-1-19

IMMIKKOORTORTAQARFIK
FORVALTNING

Direktionen

ALL. NR.
BREV NR.

1900426

Høring af forslag til inatsisartutlov om orlov i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption

Kommune Kujalleq har gennemgået lovforslaget med tilhørende bemærkninger, og har følgende kommentarer:

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for kommunerne:

Kommunen går ud fra, at de offentlige myndigheders tilskud til en privat barselsfond kommer til at følge den 90/10 fordeling mellem selvstyret og kommunerne, som i dag gælder for finansiering af barseldagpengeydelse, og at samme fordelingsnøgle vil gælde for udgifter i forbindelse med den forlængede forældreorlov.

Kommunen vil samtidig henlede opmærksomheden på, at lovforslaget ikke beskriver, hvorledes et likviditetsbehov i fonden skal finansieres, som følge af, at arbejdsgiverbidrag ikke betales.

Vedrørende de økonomiske konsekvenser af en offentlig barselsudligningsordning bemærker kommunen, at det fremstår uklart, hvorledes man har forestillet sig, at en finanslovsbevilling skal kunne finansieres ved nedsættelse af lønsummen i kommunerne, således som det er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger side 13 foroven.

Herudover efterlyser kommunen en helt nødvendig beskrivelse af, hvorledes udligningen mellem de offentlige arbejdsgivere påtænkes at skulle ske. En udligningsordning forstår kommunen som ordning, hvor de deltagere i ordningen, der har færre udgifter, betaler til de

deltagere, der har flere udgifter, Kommunen finder det ikke acceptabelt, hvis små kommuner med få udgifter skal bidrage til at større kommuner og selvstyret kan få nedbragt deres udgifter.

Lovforslagets administrative konsekvenser:

Kommunen finder det ikke underbygget, at en stikprøve fra én kommune, kan danne grundlag for en vurdering af, hvilke administrative besparelser, de andre kommuner vil opnå med loven. Og det må derfor på det foreliggende grundlag afvises, at der alene ud fra lovforslagets vurderinger er grundlag for en reduktion i bloktilskuddet til kommunerne svarende til 8,5 årsværk. I den forbindelse forekommer det heller ikke rimeligt, hvis en samlet kommunal besparelse, skal fordeles ligeligt mellem kommunerne uden hensyn til, hvilke kommuner der kommer til at spare mest.

Herudover henviser kommunen til sine bemærkninger nedenfor til §§ 17 og 18.

Lovforslagets § 2:

Kommunen mener, det bør overvejes at anvende et andet udtryk end ”orlovshaveren”, idet det ikke kan være hensigten med lovforslaget, at der kan indgås aftaler om, at en borger slet ikke er berettiget til barselsorlov. Beskyttelsespræceptiviteten bør således ikke kun angå borgere, der allerede har orlov.

Lovforslagets § 6:

I vurderingen af, om en gravid kvinde kan tilbydes anden ”passende” beskæftigelse, vil umiddelbart skulle indgå de kriterier, der nævnes i stk. 2. Hvis de kriterier, der er nævnt i stk. 2, ikke vil kunne tilgodeses, vil der ikke være tale om ”passende” beskæftigelse. Kommunen anbefaler derfor, at stk. 2 omformuleres således, så de forhold, der nævnes i stk. 2 i stedet indgår i vurderingen af, om den tilbudte beskæftigelse er ”passende”.

Lovforslagets §§ 15 og 16:

De to bestemmelser angår, som kommunen forstår lovforslaget, ikke personer, der opfylder betingelserne for ret til barselsdagpenge, men angår personer, der konkret oppebærer barselsdagpenge. Kommunen vil derfor anbefale, at bestemmelserne omformuleres.

Lovforslagets §§ 17 og 18:

Kommunen vurderer, at de foreslåede bestemmelser om kommunal godkendelse af retten til orlov vil påføre kommunerne administrativt arbejde af ikke ubetydeligt omfang, der ikke er taget højde for i de almindelige bemærkninger beskrivelse af de forventede administrative konsekvenser af lovforslaget.

Herudover finder kommunen, at det principielt må være et internt ansættelsesretligt anliggende mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, hvornår en ansat har ret til orlov, og at eventuelle overtrædelser af lovregler herom bør forfølges i det fagretlige system. Kommunen ser således ikke noget behov for, at kommunerne skal have til opgave at godkende ansøgning om indtræden i en andens orlovsret.

Lovforslagets § 44:

Som beskrevet ovenfor under kommunens kommentarer om lovforslagets økonomiske konsekvenser for kommunerne, efterlyser kommunen en tydeliggørelse af, hvorledes udligningsordningen påtænkes udmøntet i praksis.

Der er alene beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger, at udligningsordningen forudsættes administreret af Økonomi- og Personalestyrelsen.

Det forekommer herefter uklart, hvorledes denne placering af myndighedsopgaven påtænkes forenet med, at det samtidig i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2 beskrives, at den offentlige udligningsordning ” indrettes efter samme overordnede principper som den private barselsfond”. Der er væsentlig forskel på administrationen af en fond og på en refusionsordning administreret i et departement.

Vedr. bestemmelsens stk. 2 noterer kommunen sig, at det i bemærkningerne anføres, at Naalakkersuisut blandt andet kan fastsætte sagsbehandlingsregler. Det er kommunen ikke enig i, da fravigelse af sagsbehandlingsloven og administrative principper, der gælder sideordnet med sagsbehandlingsloven kun kan fraviges med udtrykkelig lovhjemmel.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Naalakkersuisut fastsætte regler om offentligt ansattes ret til løn under orlov. Dette synes umiddelbart at stride mod den omstændighed, at retten til løn og under barselorlov hidtil været overenskomstreguleret og herudover er gjort lovpligtig i § 27. Kommunen mener, at spørgsmålet, om en offentligt ansat har ret til løn ud over, hvad der sikres i medfør af § 27, fortsat bør afklares ved forhandling mellem arbejdsmarkedets overenskomstparter.

Dernæst anføres det i stk. 3, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at klager over afgørelser truffet ved administration udligningsordningen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Dette er umiddelbart i strid med lovforslagets § 64, der direkte afskærer klageadgangen, medmindre der er en skrivefejl i § 64, se nærmere kommunens kommentarer til denne bestemmelse.

I øvrigt kan kommunen ikke se behovet for en lovhjemmel til at kunne afskære klageadgangen, hvis ordningen administreres af Økonomi- og Personalestyrelsen, da selve etableringen af en særlig klageadgang fra en myndighed i en centraladministrationen kræver lovhjemmel.

Endelig beskrives det i bemærkningerne til stk. 3, at opstillingen af hvad Naalackersuisut kan fastsætte nærmere regler om i medfør af stk. 3, ikke er udtømmende. Dette harmonerer dårligt med bestemmelsens ordlyd, der klart beskriver, hvad der kan fastsættes nærmere regler om.

Lovforslagets § 46, stk. 3:

Det er en uheldig og upræcis formulering, når bestemmelsen fastslår, at en person "kan være berettiget til" barseldagpenge, når bestemmelsen ikke samtidig beskriver, hvornår personen konkret har denne ret.

Lovforslagets kapitel 6:

Kommunen foreslår, at det overvejes, om kapitlet skal udbygges med beskrivelse af forholdet til andre typer af sociale ydelser end offentlig hjælp og førtidspension. Kommunen har blandt andet arbejdsmarkedsydelse og økonomiske handicapydelse i tankerne.

Lovforslagets § 64:

Henvisningen til kapitel 4 fremstår som en skrivefejl, idet udligningsordningen ikke administreres af en bestyrelse.

Lovforslagets § 66:

Begrebet "udpantningsret" findes ikke i Grønland.

Lovforslagets § 70:

I lighed med hvad kommunen har anført om tilsvarende bestemmelser i andre lovforslag, finder kommunen, at Naalackersuisut bør foretage en kritisk gennemgang af eksisterende administrative bestemmelser for at det ikke skal gøres til et efterfølgende fortolknings spørgsmål, hvordan en ældre bekendtgørelsesregel, der er opretholdt ved bestemmelsen, skal administreres i forhold til den nye lov.

Med venlig hilsen

Michael Mikkelsen

Chefkonsulent